

[Arne Larsen.]

domme, som der faktisk er tale om i Vognmandsmarken, skulle have mulighed for at blive indrettet som ejerlejligheder.

Derfor er der meget, der taler for, at denne lov bør saneres og revideres kraftigt, og hr. Albertsen var inde på et problem, som jeg synes burde tages op i denne forbindelse, nemlig at man burde give adgang for boligkommissionerne til at have det sidste og afgørende ord om, hvorvidt de finder ejendomme egnede til at indgå som ejerlejligheder.

Som sagt så mit parti helst denne lov afskaffet; men vi kan give tilslutning til de af hr. Kai Moltke fremsatte forslag til ændringer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kai Moltke): Ja, det var sådan set ikke med illusioner om, at det flertal, folketinget har i dag, skulle acceptere dette lovforslag, vi fremsatte det; det var for at rejse et spørgsmål, som man i det lange løb ikke kommer uden om. For hvad er essensen i hele spørgsmålet om ejerlejligheder i de ældre ejendomme? Det er ganske simpelt, at sådanne lejligheder, som bliver ledige, bliver forbeholdt folk, som har den tilstrækkelige formue til at kunne betale prisen for at rykke ind. Der hersker altså lighed med hensyn til adgang til ejerlejlighederne; men nogle er lidt mere lige end andre, og de, som kan betale 25.000 kr. eller 70.000 kr. i indskud, har fortrin også i den gamle boligmasse — og det i en periode med bolignød.

Nu er jeg meget tilfreds med, at min forgænger på talerstolen, hr. Arne Larsen, siger, at han gerne vil støtte dette lovforslag, som er fremsat fra vor side, men at han helst så hele loven forsvinde. Ja, det ville jeg også gerne.

Når jeg valgte datoen 1. januar 1964, var det, fordi det var dengang, vi i det private nybyggeri havde det store fald i obligationskurserne og lejlighederne i det private byggeri blev så dyre, at ganske almindelige mennesker med almindelige indtægter ikke længere var i stand til at rykke ind i et sådant byggeri. Det er kendsgerningen; derfor er det realistisk med 1964 som udgangspunkt. Hr. Arne Larsen kunne lige så godt have bebrejdet f. eks. formanden for lejernes LO, hr. Halvorsen, at han oven i

købet ville være tilfreds, hvis man nøjedes med året 1925, og det er dog længe før man tænkte på den lovgivning, det drejer sig om her. Men det synes at være undgået opmærksomheden.

Så må jeg sige noget i al almindelighed — for jeg skal ikke forlænge denne debat. Alle siger: der er gået så kort tid, vi må have erfaringer, vi vil have oplysninger. Ja men erfaringer og oplysninger betyder, at der indhentes et udførligt materiale om, under hvilke betingelser disse ejerlejligheder oprettes. Hvordan kan man få nogen klarhed over feltet, hvis der ikke er nogen indberetningspligt, men man kun kender de eksempler, som er græstet og kommer i aviserne, hvis man ikke har det samlede materiale for hånden? Straks bliver man forskrækket og taler om statskontrol og alt det andet, som man for ingen pris vil have. Det er et ulogisk standpunkt. Enten må man samle materialet, som det er, og som udviser erfaringerne fra den hidtidige virksomhed, og så må det gøres obligatorisk for kommunerne og boligministeriet at indhente de nødvendige oplysninger, eller også må vi, som man taler om det her, gennemprøve tingene i udvalget. Ja men det er bare noget, man er nødt til, fordi man står over for nogle ualmindelig grimme eksempler på, at ejerlejlighedsloven har fremmet det fænomen, som hedder spekulation, og som betyder, at man trækker kapitaler til her, som er med til at svække obligationsmarkedet.

Må jeg endelig til den socialdemokratiske repræsentant, hr. Albertsen, sige, at hele den kritik, som han fremsatte på socialdemokratiets vegne, var 100 pct. rigtig, og jeg er helt enig i hr. Albertsens kritik. Men ulykken var jo, at socialdemokratiet i sin tid fik en række sager igennem, men til gengæld gik med til et stykke lovgivning, som man i dag erkender og erklærer er uretfærdig, og som skal revideres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse